

[Ulrich.]

lem det ikke rigtig godt. Jeg beklager det ærede Medlem, men selvfølgelig, der er ikke noget at gøre ved det, man maa jo, som et gammelt Ord siger, hyle med de Ulve, man befnder sig iblandt.

Første Næstformand (Pinstrup): Det var ikke noget ganske heldigt Udtryk, det ærede Medlem kom med.

Ulrich: Af nyt er der jo ud over dette, at man har slaaet socialdemokratiske og radikale Tanker sammen til een Pæreveling, ikke stort at bemærke, men jeg skal dog tillade mig at gennemgaa Lovforslaget og fremdrage visse Enkeltheder. Jeg vil dog gerne først og fremmest komme med nogle faa Ord om hele Ekspropriations-tanken. Denne Tanke er jo ikke ny, og hvis Socialdemokratiet mener, at det er noget, det har fundet paa, saa maa jeg deroverfor sige, at dette er slet ikke Tilfældet. Disse Tanker blev første Gang fremsat af en radikal Mand, af daværende Landbrugsminister Kr. Pedersen, og de blev fremsat i en Form, der var endnu stærkere og skarpere end den, hvori Socialdemokratiet nu fremsætter dem, om ikke ligefrem i Lovforslags Form, saa i alt Fald understreget ved de Udtalelser, som den daværende Landbrugsminister fremkom med ude omkring i Landet ved politiske Møder. Vi erindrer jo allesammen den daværende Landbrugsministers Udtalelser paa et Møde nede ved Skensved, hvor han sagde, at Tanken var den, at der skulde eksproprieres til Bunds; det var hans Opfattelse, at den Mand, der havde noget mere Jord end en anden, han skulde være glad og tilfreds ved at afstaa noget af det meget, han havde, til den, der havde mindre. Det var der i og for sig ikke noget at sige til, at Manden fremsatte disse Tanker, naar det nu var hans Mening; at vi andre betragter dem som værende uhyrlige, er en Sag for sig. Disse Tanker om Ekspropriation er imidlertid efter min Mening ganske falske, thi dette, at man vil have Lov til at tage Jord fra den ene og give til den anden, ikke fordi han, der skal have Jorden, er en dygtigere Landmand end den, man tager Jorden fra... (*Afbrydelse*), aldeles ikke, det ærede Medlem, der afbryder, har fuldstændig Uret i denne sin Afbrydelse. Nej, man tager Jorden fra den ene, fordi han har for meget, men uden noget som helst Hensyn til, om den, man giver Jorden til, ogsaa kan drive den bedre. Det er derfor og vil altid, statsøkonomisk set, være en overordentlig forkastelig Hand-

ling, man dør foretager sig; det er et Indgreb i Ejendomsretten, som vi fra vor Side har modsat os til enhver Tid, naar Tanken derom er dukket frem, og som vi vedblivende vil modsætte os til det yderste. Det glæder mig overordentligt, at Partiet Venstre nu vil være os følgagtigt paa dette Punkt, jeg tror, det vil være til stor Gavn for hele dette Spørgsmaal; naar bare vi nu kan stole paa, at Venstre vil holde Ryggen rank paa dette Omraade, at det ikke, naar der er gaaet nogle Aar, igen vil vakle og igen komme ind paa de Afveje, som det desværre har be- traadt ved tidligere Lejligheder.

Jeg vil derefter gøre nogle Bemærkninger til de forskellige Paragraffer i Lovforslaget. Om § 2 vil jeg sige, at medens man i tidligere Love har haft den Bestemmelse, at de enkelte Medlemmer af Jordlovsudvalget hver paa sit Omraade skulde være opmærksom paa, hvor der var Jord til Salg, og give Jordlovsudvalget Meddelelse derom, har man nu strøget denne Bestemmelse og indsat selve Væsenet Statens Jordlovsudvalg i de enkelte Medlemmers Sted. Det er vel nok den almindelige Tendens, der gaar gennem de senere Aars Jordlovgivning, at man stadig søger at gøre dette Væsen større og større, og det er muligt, at dette Væsen gennem denne større og større Myndighed, man tillægger det, ogsaa vil kunne udvikle sig i den rigtige Retning. Der er jo et gammelt Ord, der siger, at den, Vorherre giver et Embede, giver han ogsaa Forstand til at varetage det, saa det er muligt, at denne Bestemmelse ikke har noget at sige; i det praktiske Liv vil den sikkert komme til at fungere ganske, som det har været Hensigten med den.

Til § 4 vil jeg gerne have Lov at gøre nogle Bemærkninger. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal var ganske rigtigt inde paa at kritisere disse Bestemmelser om, hvor langt man maatte gaa ned ved Ekspropriationen, eftersom det var en Ejendom paa 50 ha eller 40 ha eller derunder, og jeg skal ikke gentage de træffende Bemærkninger, det ærede Medlem fremsatte. Men der var en Ting, det ærede Medlem glemte i sin Omtale af dette Forhold, og det var, at naar et saadan indelukket Brug er saa uheldigt at ligge omgivet af lutter Gaarde paa under 40 ha — og saaledes vil det jo være i de fleste Tilfælde —, saa er disse Brug paa Forhaand udelukket fra at faa Tillægsjord.

Det er et af de allerbedste Beviser for, at man agerer nok, at det, man her foreslaar, er Udtryk for ens Tanker, og at man er glad ved at faa det gennemført, hvis det kan ske, men i Virkeligheden lurder der det